

Méhészeti Közlöny.

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYLET SZAKKÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

Az erdélyrészi méhész-egylet tagjai a tagsági díjért kapják. Tagsági díj rendes tagok részévé évi 4 korona. Előfizetőknek: Egész évre 4 korona; félévre 2 korona.

A lap szellemi részét érdeklő közlemények a szerkesztő nevére Kolozsvár, Király-utca 25 sz., reklamációk, hirdetésekre vonatkozó megkeresések dr. Balázs Ferenc főttházhoz Kolozsvár, Mészáros-utca, 3. sz., a pénzküldemények Zsögön Rácz Mihály egyll. pénztárnokhoz Kolozsvár, Mátyáskirály-tér Bánffy-palota intézendők.

Hirdetés díja: Egyszeri hirdetésnél egész oldal (187 négyzs. cm.) 6 k., féoldal 3 k., negyed oldal 1 k. 50 f. Egyesületi tagok és fél éves hirdetőknél 10%_o-al, egész éves hirdetőknél 15%_o-al olcsóbb. A hirdetési díjak előre beklendendők az egyesület pénztárába. Cikkeink átvétele csak a forrás („Méhészeti Közlöny”) tüzetes megjelölésével van megengedve.

A KÉZIRATOKAT NEM ADJUK VISSZA.

Felelős szerkesztő: **Ványolós Miklós.**

Pályázati hirdetmény.

Az „Erdélyrészi Méhész-Egyesület” a Földmivvelésügyi m. kir. Miniszter Ur Ónagyméltóságának 32579. IX/2. sz. magas engedélye alapján az egylet házsongárdi telepén az 1907. év folyamán két időszaki méhészeti tanfolyamot fog tartani a következő beosztás mellett: május hó 13—26-ig földmives kisgazdák, július hó 8—21-ig a néptanítók számára.

Céljuk ezen tanfolyamoknak, hogy az azokon résztvevők a méhtenyésztés elméleti és gyakorlati ismereteit elsajátítsák, valamint hogy a méhkaptároknak és méhészeti segédeszközöknek házilag való elkészítését is megtanulják. Minden egyes *vidéki* tanfolyamhallgató annak tartalma alatt napi két korona segélyben fog részesítettetni s az egyesület elnöksége azok részére, kiknek ismerősei Kolozsvárt nincsenek, a lakás és ellátást illetőleg — a viszonyokhoz mérten segítségökre fog lenni.

Minden egyes tanfolyamra 20—20 hallgató vétetik fel, kik kötelesek úgy a délelőtti, mint délutáni előadásokon

pontosan megjelenni. A pályázni szándékozók felhivatnak, hogy egy koronás bélyeggel ellátott folyamodványukat, melyben a foglalkozásuknak megfelelő tanfolyamra való felvételüket kérik az „Erdélyrészi Méhész-Egyesület“ Elnökségéhez Kolozsvárra címezve, a néptanítók felettes hatóságuk útján legkésőbb *május hó 15-ig* nyujtsák be.

A kérvényben pontosan kiteendő az utolsó posta és vasúti állomás, valamint jelzendő az is, hogy folyamodó fél-áru vasúti menetjegy váltására jogosító igazolványnyal bír-e?

Kolozsvár, 1907. április hó 1-én.

Az Erdélyrészi Méhész-Egyesület
Elnöksége.

Egyesületi élet.

— Választmányi gyűlés 1907. március 27-én. —

Március 27-én tartotta egyesületünk választmányi gyűlését. Jelen voltak: Dr. Zsögön Béla ig. alelnök, dr. Balázs Ferenc főtitkár, Barean Tivadar, Bencze Sándor, Biedermann Ferenc, Fáter Péter, Keresztes István, Kuliseki Endre, Sárossy Károly, Tasnády Szeőcs Samu, Ványolós Miklós, Zsigmond Gyárfás, Zsögön Rác Mihály. Elnökölt dr. Zsögön Béla, előadott dr. Balázs Ferenc főtitkár.

Elnök örömmel üdvözli a megjelent tagokat, konstatálja, hogy a megjelent tagok száma az alapszabályok értelmében határozatképes, megnyitja a gyűlést s tárgysorozat előtt bejelenti, hogy egyesületünk választmányi tagja, a kiváló méhész, a méhészeti irodalom tevékeny munkása *Dömötör* László szegárdi ügyvéd elhunyt, indítványozza, hogy nevezett emlékét a választmány jegyzőkönyvében örökítse meg; választmány elfogadja az indítványt és az elhunyt emlékét jegyzőkönyvében megörökíti. Azután a mult ülés jegyzőkönyve felolvastatván, annak hitelesítésére *Bencze Sándor* és *Barean Tivadar* választmányi tagokat kéri föl.

Pénztárnok bejelenti, hogy a folyó évi pénztári bevétel 3115 K 38 f, kiadás 699 K 75 f.; ennek levonása után a készpénzmaradvány 2415 K 63 f. Választmány tudomásul veszi.

Főtthár bejelenti, hogy a földmivvelésügyi m. kir. Minister ur Ónagyméltósága f. évi február hó 1-én kelt 67455. sz. leiratával 2000 korona évi segélyt engedélyezett és utalványozott. Választmány örömmel veszi tudomásul.

Főtthár bejelenti, hogy a m. kir. *Kereskedelmi Muzeum* igazgatósága arról értesíti az egyesületünket, hogy odessai levelezője azt jelenti, hogy az ottani kerületi templomi hatóság 11000 pud (egy pud 16.38 kilogr.) sárgaviasz szállítására sürgős ajánlatot kér. Az elnökség átiratban megköszönte a Kereskedelmi Muzeum igazgatóságának szives értesítését, melyre azonban ez időszerint nem reflektálhat egyrészt az idő rövidsége miatt, másrészt pedig azért sem, mert egyesületünk viaszértékesítéssel ily irányban még nem foglalkozott, a fősulyt a mézhozamra fektette, s a termelt viaszt saját szükségleteire fordította; jövőben azonban, ha a viasz értékesítésére megfelelő külföldi piacunk lesz, minden lehetőtl elkövetünk, hogy hazarészünk méhészei és tagjaink fölösleges viasz termelését a külföldre közvetítsük. *Főtthár* kéri a választmányt, hogy ilyen értelemben tegye ezen rendkívül fontos ügyet beható megvitatás és tanulmányozás tárgyává. Élénk megvitatás, többeknek pro és kontra hozzászólása után, választmány elfogadja *Zsigmond Gyárfás* v. tag ama indítványát, hogy a Közlönyben, valamint egy pár napilapban tétessék felhívás közzé s az egyesület kérjen be ajánlatot a tagoktól. — *Barean Tivadar* v. tag indítványozza, hogy kéressenek fel köriratban a tanfelügyelők szintén, hogy saját hatáskörükben szólítsák fel a községi tanítókat, hogy hassanak oda, hogy a méhészek esetleges viaszterméküket közvetítésükkel egyesületünk útján értékesítsék, esetleg tegyenek ajánlatot. Választmányunk elfogadja mindkét indítványt s utasítja az elnökséget, hogy ily értelemben intézkedjék.

Gazdasági bizottság a méhésztelep március 27-iki vizsgálat alkalmával talált állapotáról tesz jelentést. Tudomásul vétetik.

Főtthár bejelenti, hogy az egyesületi méhész díjazását a választmány a f. hó végeig utalványozta, minthogy azonban a méhész állami díjazása iránt beadott kérvényünk még elintézését nem nyert, javasolja, hogy az előbbi választmányi gyűlésen körvonalozott feltételekkel a méhésznek további három hónapra

szavazza meg a választmány díjazását. Választmány kimondja, hogy a méhésznek f. év második negyedére, a havi 40 korona díjazást folyósítja.

Főtitkár bejelenti, hogy a pécsi kiállításon a központi méhészeti felügyelőség díjtalan területet eszközölt ki egyesületünk részére, javasolja, hogy a kiállításon való részvétel módozatainak megállapítására már delegált bizottság esetleg még egy taggal egészítsék ki. Választmány a bizottságba *Bencze Sándor* v. tagot választja be s a bizottságot részletes terv kidolgozására s annak idején való bemutatására utasítja.

Ványolós Miklós szerkesztő bejelenti, hogy a Közlöny tábláját, — mivel egész évi hirdetések vannak — egész évre ki nyomatta. Választmány tudomásul veszi.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárta.

Milyen a méh téli élete?

Nagy kérdés az s a laikusok szemében mégis egyszerű lehet, t. i. hogy alszik, s várva várja a kikeletet, hogy munkához foghasson, mely neki éltető eleme s korai halála is.

Sokban igazuk lehet, de mégsem így áll egészen a méhek téli élete. Képzeljünk el magunkban egy elszigetelt helyet, pl. a Jegestengeren egy nagy hajót, hol egy pár ezer ember, de tisztán kiválogatott, csak nők vannak elzárva egy királynő kormányzása alatt. A hajóból kijönni nem lehet, mert ha valamelyik azt elhagyja, az reája nézve a biztos halál, mert körös körül mindenütt a megmérhetetlen hó és jég s a dermedtő fagy, örökre megsibbasztaná lüktető ereiben a vért, s visszatérnie többé nem állna módjában; s ha lenne is még annyi ereje, hogy segítségért kiáltson, a többi társnői, ismerve a nagy veszélyt, mely künn reájok vár, a könnyelmű segítség nélkül hagyva, átengedik a kérelhetlen halálnak. Nem csak a nagy hideg az, ami életüket veszélyezteti, mert a legnagyobb télnek is vannak hébe-korba olyan enyhe napjai, amikor megfagyás nélkül sűtkörészkedhetnek künn a hajó ajtójában, de ha az ilyen alkalmat fölhasználni igyekeznék egyik-másik a hajó népe közül,

akkor a künn ólalkodó száz meg száz féle éhes ellenségnek válik biztos martalékává, melyek csak épen azért leskelődnek napok-hetek óta a hajó körül, hogy az ilyen magukról megfelelő asszony népséget elragadva fölfalják, s éhségüket úgy a hogy lehet ideig-óráig lecsillapítsák. Így tehát az okos Nem mindezeket fontolóra véve 5—6 hónapon keresztül a hajóban benn ül, s az előre kidolgozott programmszerint eszik; de sohasem jóllakásig; mert ez is nagy bajjal járna, mert a hajóról az építő ácsok kifejejtettek valamit, a minek bizony most igen nagy hasznát vennék. Azon a vidéken tüzelőanyag sincs, így a dermesztő hideg ellen csak a hajó fala s igen szerencséseknek mondhatják magukat, ha az építésnél kettős falat és ablakokat készítettek a hajónak, mert így a hideg szél ellen, mely minden kis nyílást felkutat, könnyebben lehet védekezni.

Igen ám, de a fal bármilyen jól is legyen elkészítve, meleget még sem teljeszt; mi igen jól tudjuk azt, hogy a legjobb szobában is, ha kellemes jó meleget akarunk, úgy azt először először be kell fűteni, különben hideg van ott s tűz nélkül, könnyen megfagyhatnánk.

Az elszigetelt hajó népe mesterségesen kell, hogy azt a melegséget előállítsa, amely őket a teljes megdermedéstől megóvja. Igen ám, de mi azt is igen jól tudjuk, hogy a meleg a szobában nem mindenütt egyforma, míg fenn a padláson tűrhető, alatt a padlón tűrhetetlen, s így igen könnyen megeshetnék a hajóban, hogy a nép azon része, kik felül tűrhető állapotban vannak, addig a széleken levők a hideg következtében megfagyva elvesznének, s rendre-rendre igen természetesen, mert az elhaltakkal a többiek is széltől jutnának, kiket hasonlóan érne a hideg — elpusztulna a hajó egész népe. A nők azonban igen okosak, s valamint az evésben, úgy itt is rendet tartanak. Azok, kik egy bizonyos ideig élvezték, helyet adnak a szélsőknek, s ők felmelegedten kerülnek széltől. Ez a folytonos csere így tart napról napra, hónapról-hónapra; de még az ebédet, vagy a vacsorát sem költetik el egyszerre, de még *zsurt* sem rendezhetnek, bált! Isten ments, erre aztán gondolni sem lehet! Zené-

szekről egészen megfeledkeztek; most még maguk sem muzsikálnak. Az étkezés is abban a rendben történik s abban az időben, a mikor egyik-másik melegedni megy s mindkettőt röviden végezve, állit tovább, helyet engedve a többinek. Mindenik tudja igen jól, hogy ugy az egyik, mint a másik, ha tulságosan élvezi, a maga és az egész hajóban levő testvéreinek és jóbarátnőinek is végveszedelmét idézné elő általa.

Ezekből ítélve láthatjuk, hogy a hajóban ha nincs is zajos élet, de állandó nyugalom sincs. Alvásról, arról szó sem lehet; mert aki — tegyük fel a szélen — véletlenül mélyen elalszik, az elalszik örökre és sirtalan fekszik ott, míg társai majd a hullámsirba kivetik.

Munkát sem végezhetnek itt, ezek a szorgalmas nők; s ez az, ami rájuk nézve a legunalmasabb; a tétlenség unalmassá teszi őket és sok ebbe a tétlenségbe bele is pusztul. Várva-várják, hogy eljőjön az idő, mikor a királynő benn a hajóban egy kis munkát biztosit számukra, hol mint ápolónők, takarítók, élelmezők, stb. elfoglalhatják magukat; természetesen ezt is csak okkal-móddal okosan felváltva, rendet tartván mindenekben.

Bármilyen hosszasan tartson azonban ez az elszigetelt téli élet, legyen a tél hidege, bármilyen zord és mostoha, fujjon, zakatoljon a szél bárhogyan, a hajó népe mégis — feltünőbb baj nélkül — szerencsésen kiállja a telet s egy néhány végelgyengülésben elhalt társnőjén kívül — baj nélkül megéri a kikeletet, ha az elinduláskor, a hajónépet kellő élelemmel látta el a rendező s a saját hasznát nem tekintve, mindenekelőtt a hajónépet tekintette előbb valónak, előre megfontolván azt, ki tudja hová s milyen viszonyok közé juthat az s mikor jön el a visszaindulás ideje s mikor lesz a nép olyan helyzetben, hogy a baj és veszedelem nélkül maga is szabadon elhagyhatja a hajó belsejét és a hiányzókat maga szerezheti be, nem tartva sem a tél hidegétől, sem az ólálkodó ellenségtől, s ha mégis támadásnak volna kitéve, egy az egészért és az egész az egyesekért, kellő képpen védelmi állásba helyezheti magát.

Ilyen a méhek téli élete. Nem irigylendő, de a bölcs természet utjaiba gátat véges emberi lény nem vethet. Aki ezt így rendezte, tudta miért. Mi emberek megnyugvással esszük. Dicsértessék az Ur! Ki mindent úgy rendezett, hogy a teremtés koronája: az ember, szorgalmas igyekezéssel a maga hasznára fordíthatja.

Bölöni István,
igazgató-tanító.

Ismét a gyarlóságok.

(Folyt. és vége.)

Ez az egylet, amely annyi éven keresztül békés egyetértésben élt mindenkivel, nincs tudomásunk róla, hogy valakit a Boczonádi ellen való támadásra felszólított volna. Nagytiszteletű a csaky Sámuel urat, mint szaktekintélyt elismerjük, de ő is híves lesz elismerni, hogy hozzá hasonló szakméhész tagja van még egyesületünknek, s hogy Saulusból Paulus lett, az korántsem jelenti a Boczonádi kaptár győzelmét, hanem amikor az ország összes hivatásos méhészei és tekintélyei egyszerre, habár zótöbbséggel is kimondják, akkor győzelemről van szó.

Utjába akarjuk föltartóztatni? Dehogy, hiszen legalább is meg kell esztendő, amíg utólér. hát akkor nem is lehetünk utján. Sőt ismételjük, amit a multkor irtunk megmutattuk az utat. *Ágjon a vadonban utat magának s ne simogassa a már felépített megszilárdult utakat, tessék a kupos kasokkal méhészkedőket megnyerni eszméjének, nagy szolgálatokat tesz vele a hazának.*

Az inkriminált részt pedig mult cikkünkben dült betűkkel zonyítottuk be, s ha még bővebb magyarázatra szorul azt is megadhatnók, de a ki abból nem tudja, nem akarja megérteni, annak nincs mit beszélnünk.

Ahol a szerkesztő a méhészetet tanulta és gyakorolta ott évente a házi fogyasztásra szánt 150 kg. mézen felül (mert a méhek készítésére is mézet használtak) átlag: mézből 1200 K., aszból 360 K. ócska keretekre lakolt családokért kaptárakban 30 K., rajokért 120 K. Összesen 2160 K. volt a tiszta haszon.

A Boczonádi kaptárral igenis eltogulatlan kísérletet tettünk amint az igazgató-választmányak a mult számunkban közölt jelentésében olvasható, *nem vált be.*

A „Méhészeti Közlöny“ szerkesztőjének ma is van sajnos csak kísérleti méhese, hogy *amit ír, azt közvetlen tapasztalatból írja*, hogy pedig bogár nélkül a méhészet kinek jövedelmez, azt nem tudja, de hogy neki nem az bizonyos, mert szívesen cse-relné fel a „Méhészet“ szerkesztőjével a szerkesztői jövedelmet, mert ha csak annyival több, mint amennyit ő ráfizet, akkor is nyert vele. Épen úgy, mint B. S. méhésztársunk, aki *szívesen odaadja a Boczonádi kaptárt ingyen annak, aki megtéríti azt a kárárt, amit a Boczonádi-kaptár neki okozott.*

Méhészetünk fejlesztése.

Hazánkban a méhészet még csak egy olyan mezőgazdasági ág, a mely jóformán gyermekkorát éli. Nemcsak egyes községek, hanem *egész vidékek vannak ma is, a hol a méhészettel szakszerűen senki sem foglalkozik.* Tagadhatatlan, hogy az utóbbi évtizedek alatt, úgy a magas kormány, mint a „méhész-egyletek“, szaktanítók és egyes kiváló méhészek is, a méhészet fejlesztésére igen sokat tettek; de hogy ez, *egy kiterjedt mezőgazdasági ággá fejlődhessék* és ennek a kánáni országnak flórájában rejlő kincseket mindenütt kiaknázzák, arra még igen sokat kell tenni.

Igen helyes irányban indult Darányi Miniszter Úr Önagyméltósága, midőn a *mintaméhészetek szaporítását tervbe vette* s így a népnek alkalmat adott arra, hogy lásson és tanuljon. Ezt bizonyítja a legujabban Marosvásárhelyt felállított mintaméhészet is. Még több kellene ezekből is. Hiszen ez a néhány szakember, akinek hivatása a népet elméletileg és gyakorlatilag oktatni, minden községbe nem juthat el, pedig az ilyen előadások megtartása mindenütt szükséges volna.

Tehát a méhészeti vándortanítók számát is szaporítani kell.

Persze, hogy itt is a pénzkérdés nyomul előtérbe! Hanem én hiszem, hogy a mi Miniszterünk. ezeket is megfogja valószínűsíteni. Hiszen a megélhetés fokozódó nehézségei, népünk kivándorlása és szociális bajai is szükségessé teszik, hogy a méhészet terjesztésére *mindnyájan akcióba lépjünk* s a népnek egyik jövedelmi forrásává tegyük. — Én a méhészet fejlesztését, hazánk szociális bajainak megoldásánál is, egyik lényeges tényezőnek

tekintem. — Épen ezért mondom, hogy mindnyájan akcióba kell lépünk, agitáljunk, buzdítsunk.

Mondom azért is, mert *méhészet terjedésének sok nehézséget kell leküzdenie*. Ezért kell az illetékes tényezők vezetése alatt tömörülni, *egyesületünk részére minél több tagot megnyerni*, hogy egységes vezetés mellett, céltudatos és sikeres munkára indulhassunk. És valóban hivatásos és lankadatlan buzgóságu férfiaknak kell a méhészet élére állani — a mint állanak is, — hogy *valóságos eredményeket* is érthessünk el! Mert a teória és a látszat, a nép szemében semmit sem ér, ő csak kézzel fogható tényekben hiszen és azok után indul.

Hányan vannak, a kik csak azért nem fognak méhészethez, mert a fáradozás sikerében nem hisznek?

És hányan vannak, a kik a méhektől való félelem, vagy épen a közönyösség miatt nem fognak méhészethez?!

Az ilyenek meggyőzése is a mi feladatunk.

Igen sok emberben pedig megvolna a méhészetre való hajlandóság, de a buzdítás hiánya; másokat pedig a kezdet nehézségei tartanak vissza attól. Sőt igen gyakran még a kezdő méhészek is, a kezdet csalódásai, sikertelenségei miatt elkedvetlenkednek és felhagynak vele.

Több mint egy évtizedes méhészkedésem ideje alatt, sokszor tapasztaltam ezeket, de az ügynek szóval és tettel is, mindig szolgálatában állottam.

Öt évvel ezelőtt, a községben csak nekem volt kaptárom, ma pedig négy kaptár rendszerű, szakszerűen kezelt méhes van. A tulajdonosok igen szép eredményeket értek el. Nekem pedig a méhészet évente — rendes körülmények között — 600—700 K. tiszta jövedelmet hoz. *A nép eredményeket látva*, maga is megbarátkozott a kaptárokkal.

Tehát méhésztársaim is sokat tehetnek, — amint hiszem, hogy tesznek is — a méhészet terjesztésére.

Különösen a kezdőket buzdítsuk arra, hogy mielőtt méhészethez fognának, ismerkedjenek meg a méhészet elemei dolgaival, *lehetőleg gyakorlatilag*. Főképen pedig ismerjék meg a méhek ellenségeit és az azoktól való védekezést, mert a legtöbb

kezdőt épen az kedvetlenit el, hogy nem tudja kezdet nehézségeit legyőzni.

Tehát a tettek beszéljenek! Szervezkedjünk, egyesüljünk méhészetünk fejlesztésére.

Donáth Aladár.

Május a méhesben.

Az idei május ugyan nem köszönt be már oly nagy virágpompával, mint eddig tette. A növények a hosszantartó tél, a hűvös tavasz következtében fejlődésünkben nagyon elmaradtak, hogy májusra alig nyílik itt ott egy-egy virág, a melynek ezelőtt 2—3, sőt 4 héttel előbb kellett volna kinyitnia kelyhét, hogy a megkezdett és fejlődő fiasításnak a szükséges virápporral szolgáljon.

Hanem a kimelegedő idő a növényzet gyors fejlődését fogja majd előidézni s nem lesz mit tartanunk attól, hogy ezután zordra változik. A méhek a növényzet fejlődésével párhuzamosan gyarapodnak, a törzsek erősödnek s mire a nyári főhordás beáll, nem lesz okunk — remélhetőleg — panaszkodni, hacsak a nagyon csapadékos telet igen száraz nyár fel nem váltja.

Törekedjünk arra, hogy törzseink lehetőleg egyenlő erősek legyenek, a gyengébb családokat egyesítsük, de sohase segítsük föl azokat valamely erősebb családtól elvett fiasítással, mert nincs nagyobb kár, mint megfosztani az erős családot a közel jövőben munkába álló tagjaitól azért, hogy egy gyengébben segítsünk vele, amely ugyis önhibájából gyenge. A gyenge családok egyesítendőek s hagyjuk őket úgy lézengeni, a míg a rajzás ideje beáll s akkor segíthetünk rajtuk. A családok gyengülésének oka legtöbbször az anya lustasága vagy terméketlen volta. Nem képes pótolni az elhullott munkásokat s a család napról-napra gyengül.

Az ilyen családokból a rajzás idején az anyát ki kell ölni s egy szorgalmas, erős családtól tegyünk be helyette egy olyan fiasításos keretet, a melyen már teljesen elkészült és befedett anyabölcső van. A méhek a kész anyát szívesen fogadják, amely kikelése után — minthogy szorgalmas család és anya ivadéka — rövid idő alatt nemcsak kipótolja azt a kis veszteséget amit a korábbi lomha anya leölésével okoztunk, hanem a család létszámát rövid időn megkettőz-teti. Ily módon összes gyenge törzseinket könnyű szerrel s az erő-

sebb családok fiasításának kisebb elvonásával erősekké, szorgalmasakká és jövedelmezőkké tehetjük.

Mert szó a mi szó, nem minden méhet lehetne a szorgalom mintaképeül odaállítani, sőt még azt is bebizonyította a kísérlet, hogy az ilyen család minden egyede lusta.

Mert mint a lomhaságtól koldus, szegény embernek hiába nyújtunk segélyt, azért gazdagabb nem lesz soha. olyan az elgyengült méhcsalád is. Ha a legnagyobb hordás idején adunk be mézet nekik, örömmel fogadják, de addig a míg meg nem eszik, munkára alig mennek, s ha pár nap múlva megnézzük a kaptárt a beadott mézből hiányzik s a család csak ott van, ahol az a bizonyos mádi felekezeti. Sőt mi több, megvárja, ráutazik az élelemmel való segítségre.

A költőterbe adjunk be hátul annyi üres keretet, amennyi a család látszólagos létszámának megfelel, hogy az esetleges mézgyűjtésre helyük legyen. A kaptárak aljdeszkáját szorgalmasan tisztogassuk, hogy a viaszmoly a törmelék között helyet ne találjon.

Igyekezzünk méheinkkel építtetni, e célból adjunk be nekik mülépet, de vigyázzunk, hogy a mülép alkalmas és jó legyen, mert ellenkező esetben nagyot ártunk vele.

Ahol kedvező idő jár, már a hónap vége felé múrajakat is készíthetnek, sőt némely helyen természetes rajok is jelentkeznek. Az eléggé népes törzsek megbirják a múraj készítését.

Készítsük elő e hónapban üres kaptárainkat, hozzuk rendbe rajbefogó készletünket, hogy a rajok esetleges megjelenése készületlen ne találjon.

Tartsuk méhesünket állandóan tisztán, hogy a méhek számos ellenségeit buvóhelyükön a gyakori takarítással zaklatva a méhes környékéről elűzzük.

32578 - 1907. szám.

Pályázati hirdetés.

A gödöllői állami méhészeti gazdaságban az 1907. év folyamán hat időszaki tanfolyam fog tartatni a következő beosztás mellett:

Május hó 1—21 földmives kigazdák, június 1—15-ig erdő-

őrok, június 18—28-ig lelkészek, július 1—21 és július 24-től augusztus 15-ig néptanítók; végre augusztus 18—31 nők számára.

Céljuk ezen tanfolyamoknak, hogy az azokon résztvevők a méhtenyésztés elméleti és gyakorlati ismereteit elsajátítsák, valamint hogy a méhkaptáraknak és méhészeti segédeszközök házi-lag való elkészítését is megtanulják.

Mindegyik tanfolyam hallgatói annak tartama alatt teljes ellátásban díjtalanul részesülnek és ezenkívül azok részére, kik pályázati kérvényükben szorult anyagi helyzetüket igazolják a m. kir. államvasutaknak a távolsági forgalom 7—16 vonalszakasza között lévő valamelyik állomásról jönnek, a személy és vegyes vonatok III. kocsii osztályában érvényes féláru menetjegyváltásra jogosító igazolványt küldetnek, melynek ára a visszautazás költségeivel együtt a tanfolyamról való elutazásukkor fog megtéríttetni.

Minden egyes tanfolyamra 20—20 hallgató vétetik fel.

A pályázni szándékozók felhivatnak, hogy koronás bélyegjeggyel ellátott folyamodványukat, melyben a foglalkozásuknak megfelelő tanfolyamra való felvételüket kérelmezik, a m. kir. földmivelésügyi miniszterhez címezve, felettes hatóságuk útján, a földmives és más foglalkozásuk pedig községük előljáróságának ajánlásával ellátva, az illető tanfolyam kezdete előtt legalább egy hónappal nyújtásuk be.

Budapest, 1907. március hó 27.

M. kir. földmivelésügyi miniszter.

Méhészeti előadások.

Az I. III. IV. V. VI. kerületi állami méhészeti vándortanítók folyó évi május hónapban az alább megnevezett napokon és helyeken tartják előadásait.

1. *Imrey Ferenc első kerületi székhelye Rákoscaba:* 7-én Ordason, 8-án Gerdelakon, 9-én Dunaszentbenedeken, 10-én Uszodon, 11-én Foktón, 12-én Bátyon, 13-án Fajszon, 14-én Dusnokon, 15-én Miskén, 16-án Homokmégyen, 17-én Kalocsán a tanítóképezdénél és 18-án Szakmáron.

2. *Valló János második kerületi székhelye Pozsony-Ligetfalu:* 2-án Komárom-Ujvárosok, 3-án Komáromi földmivesiskolánál, 4-én Dunaujfalun, 5-én Aranyoson, 6-án Ekelen, 7-én Nemes-Ocsán, 8-án Bogyán, 9-én Nagy-Megyeren és 11-én a pozsonyi áll. tanítónőképző intézetnél.

3. *Rózsa János negyedik kerületi székhelye Sárosszék:* 6-án Nagyszaláncon, 7-én Regete-Ruszkán, 8-án Györken, 9-én Petőszinyén, 10-én Alsó-Kemencén, 11-én Felső-Kemencén, 13-án Tarnócon, 14-én Bajánházán, 15-én Palócon, 16-án Nagy-Szeretván, 17-én Pályin és 18-án Kis-Szeretván.

4. *Forgách Lajos ötödik kerületi székhelye Arad:* 12-én Apa-teleken, 13-án Karnán, 15-én Nagyhalmágyon, 16-án Beélen 17-én Battonyán, 18-án Békéscsabán a gazdasági ismétlő iskolánál, 21-én Szalontán a gazdasági ismétlő iskolánál és 22-én Szakadon.

5. *Tóth János hatodik kerületi székhelye Nagy-Ényed:* 3-án Ladámoson, 4-én Vizaknán, 6-án Nagyszebenben a tanítóképezdénél, 7-én Szelistyén, 8-án Lámkeréken, 9—10-én Déván az áll. tanítóképezdénél, 11-én Bajesden, 13-án Dombán, 14-én Küküllőváron, 15-én Alsó-Bajomon, 16-án Medgyesen, 17-én Buzdon, 18-án Diódon, 21-én Magyarlapádon, 22-én Csombordon, 23-án Lőrincréven.

6. *Nagy János hetedik kerületi, székhelye Kolozsvár:* 8-án Havadon, 9-én Atyhában, 10-én délelőtt Székelyszentmiklóson, délután Fiátfalván, 11-én Székelykeresztúron az áll. tanítóképezdénél, 12-én délelőtt Székelymagyaroson, délután Bikafalván, 13-án Homoródalmáson, 14-én délelőtt Szentkeresztbányán. délután Szentgyházafalun, 15—16-án Székelyudvarhelyen.

Budapest, 1907. április hó 10-én.

Kovács Antal s. k.
méhészeti felügyelő.

Tartalom: Pályázati hirdetés. *Az Erdélyi Méhész-Egyesület Elnöksége.* — Milyen a méh téli élete. *Böloni István,* igazgató-tanító. — Ismét gyarlóságok. (Folyt. és vége. — Méhészetünk fejlesztése. *Donáth Atadár.* — Május a méhesben. — Pályázati hirdetés. *M. kir. Földművelésügyi Minister.* — Méhészeti előadások. *Kovács Antal,* méhészeti felügyelő.

Figyelem!

2-2

Figyelem!

Mindig csak jó méhanyát
vegyünk. Ha valami-
vel drágább is, mégis ol-
csóbbba kerül. Tapasztalat
a legnagyobb bizonyíték. ❀

Lucio Paglia Castel S. Pietro (Emilia) Italia

Ambrózič M.

151 éremmel kitüntetett Felső-krajna' keres-
kedelmi méhtelepe

Moistrana,

(Felső-Krajna, Ausztria.)

Küld bármely világrészbe

Krajnai méheket, múltépet és méh lakásokat
jutányos áron.

Bizonyára t. vevőim megelégedése eltekint áruim hosszas ismer-
tető leírásától, amely eddig nyomtatásban számtalanszor megjelent, de
üzleti könyveim igazolják, hogy a múlt évben a világ minden részébe
kb. 4000 méhcsaládot küldöttem szét.

Diszes árjegyzékemet, mely méhészetem 11 eredeti
fénykép felvételét és leírását tartalmazza, kívánatra ingyen és bér-
mentve megküldöm.

Kérve, hogy szives rendelvényökkel (bármily csekély is) meg-
tiszteljenek, maradok tisztelettel

Ambrózič M.

Eladó rajok.

Junius hóban egy jó rajt 7 koronáért
ad Virágosvölgyön

Bencze Sándor Virágosvölgy (Állomás).

Kivonat az Egyesült Magyarhoni Üvegyárak Részvény-
Társaság 35. számú külön árjegyzékéből

Mézes- és méhészeti üveg-czikkekről.

1879. sz.

Nikkelezett
fedéllel, parafa
és pergament
betéttel, vala-
mint színezett
czimkével

$\frac{1}{8}$ kg. 14 f.
 $\frac{1}{4}$ „ 16 „
 $\frac{1}{2}$ „ 22 „
1 „ 30 „

1880. sz.

Karimás nyakkal
(fedő nélkül) és
egy színezett
czimkével

$\frac{1}{8}$ kg. 8 f.
 $\frac{1}{4}$ „ 10 „
 $\frac{1}{2}$ „ 14 „
1 „ 22 „

1881. sz.

Lecsizolt
nyakkal

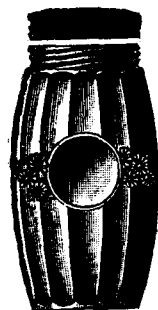
$\frac{1}{4}$ kg. 12 f.
1 „ 24 „

1883. sz.

üvegfedővel, fémcsavarral
és gummigyűrűvel

0 25 kg 36 fill.
0 35 „ 40 „
0 5 „ 48 „
0 6 „ 52 „
0 7 „ 56 „
0 8 „ 60 „
1 „ 80 „

2233. sz.

Nikkelezett fedéllel,
parafa és pergament
betéttel, valamint
színezett czimkével

$\frac{1}{8}$ kg. 17 fill.
 $\frac{1}{4}$ „ 20 „
 $\frac{1}{2}$ „ 26 „
1 „ 35 „

**Gyárak: Uj-Antalvölgy, Fekete-Erdő, Salgótarján,
Kis-Kapocs, Beél.**

Finom kristályasztalkészletekről, csiszolt-, préselt- s közönséges öblös üvegek-
ről, gyógyszerészeti-, gyermekápolási- és kórházi czikkekről, valamint petro-
leum-, gáz-, Auer-, villamos és acetylen lámpakellékekről szóló képes árjegyzé-
keinket kívánatra ingyen és bérmentve küldjük meg.

Budapesti főraktár: VI., Nagymező-utca 8. szám.

Nyomatott Gámán J., örökösénél Kolozsvárt, Kossuth Lajos-utca 10.